

Yine İstanbul

– çiftci baba · 31 Mayıs 2020

YİNE İSTANBUL

İnsanoğlu tarih sahnesinde yerini aldı alalı sayısını bilmediğimiz milyonlarca savaşa tanık olmuştur. Adeta savaş insanla özdeşleşmiştir. Belki de öldürmekle kendini kahraman zanneden tek varlıktır. Kendi var olabilmesi için, başkalarının varlığına göz kırpmadan son verebilir. Hayvani bir tarafımız vardır, bundan sonra da olacaktır.

Her ne kadar kendimizi eşrefi mahluk olarak tanıtsakta hayvanlardan fazla bir farkımız yoktur. Sokak jargonumuzda güzel bir söz vardır; "Gücü gücü yetene düdük çaldırır". Aslında bu söz Dünya tarihi için de geçerlidir. Bugüne kadar Dünya tarihi hep böyle çalışmıştır. Çok yakın zamanda İstanbul'un fethini kutladık. Bu kutlama esnasında bir sürü varsayımlar ortaya atıldı. Efenim İstanbul fethedildi mi, yoksa işgal mi edildi. Solcular işgal kelimesini benimsedi, sağcılar fetih kelimesini benimsedi. Her zaman olduğu gibi kelime kılıçları kuşanıldı. Ben bu kavramların ne olduğunu araştırdım. Sanki Dünya'yı ben kurtaracakmışım gibi...

Fetih- Arapça kökenli bir kelime. Manası= Bir ülkeyi ya da bir kenti güç kullanarak ele geçirmek. İşgal-Arapça kökenli bir kelime. Manası=Başkasının elinde bulunan bir toprağı ya da bir yeri güç kullanarak ele geçirmek.

İşin en tuhaf tarafı iki kelimenin ikisinin kökeni de Arapça ve anlamları birbirinin aynısı. Hani biz altı yüz yıl arapları himaye ettik diyoruz ya; Biz mi arapları himaye ettik, "Yoksa araplar mı bizim kültürümüzü, dilimizi, yaşam tarzımızı ele geçirdi" onun kararını da siz verin artık.

O zamanın şartlarında Alparslan Anadolu'ya girmek zorundaydı. O zamanın şartlarında Fatih İstanbul'u almak zorundaydı. O zamanın şartlarında Atatürk çağın gereklerine uygun yepyeni bir memleket inşa etmek zorundaydı. Bu büyük şahsiyetler tarihin akışı içinde kendilerine düşeni en güzel bir şekilde yapıp, adam gibi ruhlarını teslim etti. Bugün biz ne yapıyoruz?.

Bunu adına ister işgal deyin, ister fetih deyin; "Yunanistan İstanbul'u alacak güce erişirse bir gecede ebenizi siker". Bu mesele kavram meselesi değil, güç meselesidir.

Bir ikinci husus; "İstanbulun fethini Peygamberin müjdelemiş olması". Bu tamamen bir yeri yapmaya çalışırken diğer tarafı yıkmak gibi bir şey. Bu peygambere en büyük iftiradır. Bu hadisi şerif Kur'an'ın otuz dokuz ayetine aykırıdır. Biz İstanbul'un alınmasını meşrulaştırmaya çalışırken Kur'an'ın otuz dokuz ayetini inkar ediyoruz ve peygamberi medyum seviyesine indiriyoruz. Bunu gençliğe anlatamayız. Sonra gençliğin % 70'i deist oluyor diye dizimizi döveriz". Efenim Biz buna işgal dersek İstanbul elimizden gider". Eeeee paçası yiyen varsa buyursun agaa!.

Tarihte büyük olmak istiyorsak, bunun yolu büyüklerin üstüne kuluçkaya yatmaktan değil, gerçekten büyük olmaktan geçer. İşe; valiliklerin, kaymakamlıkların, sosyal yardım kuruluşlarının önündeki sıraları bitirmekle başlayabiliriz, ne dersiniz." Bulutların çok olduğu yerden gürültü, insanın çok olduğu yerden zırlıta eksik olmaz." "Bu memleketin her bireyi bu memleket için önemlidir", diyerek hepimizi canı yürekten mucukluyorum.

YÜRÜDÜĞÜNÜZ YOLDA SEVGİ KILAVUZUNUZ OLSUN.